

การศึกษาและออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีน
จก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

THE STUDY AND DESIGN OF A LOUNGE CHAIR
INSPIRED BY THE IDENTITY OF TIN CHOK FABRIC
IN SI SATCHANALAI, SUKHOTHAI

นภพล มุ่งปานกลาง* ¹, ธัญญาภักดิ์ ธิเดช² และ อริสา สุยะปัน³

Nabhapol Mungpanklang ¹, Thanyapak Thidej² and Arisa Suyapan³*

E-mail address: arch.Nabhapol@rmutl.ac.th

* Corresponding author

^{1,2,3} มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

^{1,2,3} Rajamangala University of Technology Lanna Tak

วันที่รับบทความ: 13 มิ.ย. 2568 วันที่แก้ไขเสร็จ: 24 ก.ย. 2568 วันที่ตอบรับ: 1 ต.ค. 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาและออกแบบเก้าอี้พักผ่อนที่สะท้อนอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อประเมินความพึงพอใจการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าตีนจกจำนวน 3 ท่าน นักท่องเที่ยว บุคคลทั่วไปในชุมชนศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน ใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความพึงพอใจการออกแบบ

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย ได้แก่ ลายน้ำอ่าง ลายมนสิบทก และลายสี่ขอ การออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกได้รับความพึงพอใจในระดับสูงสุดในด้านความเหมาะสมและร่วมสมัย (ค่าเฉลี่ย 4.34) รองลงมาด้านความปลอดภัยและความแข็งแรง (ค่าเฉลี่ย 4.32) และด้านประโยชน์ใช้สอย (ค่าเฉลี่ย 4.02) ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพในการนำอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เพื่อตอบสนองความต้องการทั้งในเชิงการใช้งานและสร้างมูลค่าเพิ่มและเปิดโอกาสในการพัฒนาสินค้าท้องถิ่นให้สอดคล้องกับยุคสมัย

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าการนำอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในงานออกแบบไม่เพียงช่วยเสริมมูลค่าเชิงวัฒนธรรม แต่ยังสามารถสร้างความแตกต่างและเพิ่มโอกาสทางการตลาดในยุคที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสินค้าเชิงเอกลักษณ์ งานวิจัยนี้จึงเป็นตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาสินค้าท้องถิ่นให้เหมาะสมกับการใช้งาน และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมและการออกแบบสมัยใหม่

คำสำคัญ: เก้าอี้พักผ่อน, อัตลักษณ์, ผ้าตีนจก, การออกแบบเฟอร์นิเจอร์

ABSTRACT

This research aimed to study and design a lounge chair that reflects the identity of Tin Chok fabric in Si Satchanalai, Sukhothai. The objectives were to investigate the distinctive identity of Tin Chok fabric, develop a lounge chair design inspired by this identity, and evaluate user satisfaction with the design. The study involved three experts in Tin Chok fabric and 40 participants, including tourists and local residents. Data were collected using interviews and questionnaires to assess user needs, preferences, and satisfaction with the chair designs.

The results revealed three key patterns of Tin Chok fabric: Nam Ang, Mon Sip Hok, and Si Kho. Lounge chairs designed based on these patterns received the highest satisfaction for modernity and appropriateness (mean = 4.34), followed by safety and durability (mean = 4.32), and functionality (mean = 4.02). These findings demonstrate the potential of applying local cultural identity in furniture design, enhancing both functional and aesthetic value.

The study indicates that integrating local textile heritage into product design not only preserves cultural identity but also creates differentiation and market opportunities. By combining traditional patterns with contemporary design principles, local products can meet modern user needs while maintaining cultural significance. This research serves as an example of how cultural identity can be effectively incorporated into design to produce functional, aesthetically appealing, and culturally meaningful furniture, bridging the gap between heritage and modern lifestyle trends.

Keywords: Lounge Chair, Cultural Identity, Woven Fabric, Furniture Design

บทนำ

ผ้าตีนจกเป็นหนึ่งในงานหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีชื่อเสียงและเอกลักษณ์เฉพาะตัวของอำเภอศรีษะพนาลัย จังหวัดสุโขทัย ด้วยลวดลายและสีอันประณีตที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น ผ้าตีนจกไม่เพียงเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม แต่ยังเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของชุมชน อย่างไรก็ตาม ด้วยความเปลี่ยนแปลงของสังคมและพฤติกรรมผู้บริโภคที่หันไปนิยมสินค้าสมัยใหม่ ทำให้ผ้าตีนจกเริ่มถูกลดทอนความสำคัญในวิถีชีวิตประจำวัน หากไม่มีการปรับตัวและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของคนรุ่นใหม่ อัตลักษณ์ของผ้าตีนจกอาจสูญหายไปในที่สุด การนำอัตลักษณ์ของผ้าตีนจกมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ร่วมสมัยจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมและสร้างคุณค่าใหม่ให้แก่ชุมชน

การออกแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมได้รับการสนับสนุนจากกรอบแนวคิดการออกแบบเชิงวัฒนธรรม ซึ่งมุ่งเน้นการผสมผสานอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ากับความต้องการของสังคมสมัยใหม่ นอกจากนี้ การออกแบบที่ยั่งยืนยังให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่คำนึงถึงความยั่งยืนในมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ ยิ่งไปกว่านั้น การนำวัฒนธรรมพื้นบ้านมาประยุกต์ใช้ในเชิงธุรกิจยังสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการสร้างงานในชุมชน การอนุรักษ์และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม และการเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง งานวิจัยนี้จึงไม่เพียงมุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรม แต่ยังเป็นตัวอย่างสำคัญที่ช่วยเชื่อมโยงชุมชน วัฒนธรรม และการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในระยะยาว (ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ, 2567)

ถึงแม้การออกแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมจะมีศักยภาพในการส่งเสริมคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น แต่การนำแนวคิดดังกล่าวไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น การขาดแคลนข้อมูลที่เป็นระบบเกี่ยวกับลวดลายหรืออัตลักษณ์ท้องถิ่น นอกจากนี้ ความแตกต่างในความคาดหวัง

ระหว่างนักออกแบบและผู้บริโภคอาจทำให้ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในวงกว้าง ทั้งนี้ การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ตามหลักการของ (อุดมศักดิ์ สาริบุตร, 2550) ได้ชี้ให้เห็นว่า งานออกแบบที่ดีควรผสมผสานทั้งความสวยงาม การใช้งานที่เหมาะสม และความแข็งแรงทนทาน ซึ่งหากสามารถบูรณาการเข้ากับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้อย่างสมดุล ก็จะช่วยเพิ่มคุณค่าของผลิตภัณฑ์และสร้างเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในตลาด การแก้ไขปัญหาเหล่านี้จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย รวมถึงการวางแผนที่รอบคอบ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองทั้งความต้องการเชิงเศรษฐกิจและความตั้งใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมได้อย่างสมดุล

จากปัญหาและแนวคิดดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาและออกแบบเก้าอี้พักผ่อนที่ผสมผสานอัตลักษณ์ผ้าตีนจก อำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่ผสมผสานความงดงามของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน เก้าอี้ต้นแบบที่พัฒนาขึ้นจะช่วยสะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรม ขณะเดียวกันยังตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคยุคใหม่ในแง่ของประโยชน์ใช้สอย ความสวยงาม และความยั่งยืน งานวิจัยนี้จึงเป็นตัวอย่างสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงแนวทางการอนุรักษ์วัฒนธรรมผ่านการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความร่วมสมัยและตอบโจทย์ตลาดในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย
2. เพื่อออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัด

วิธีการศึกษา

1 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

การสำรวจและการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย แบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1.1 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ได้ทำการศึกษาข้อมูลภาคปฐมภูมิและข้อมูลภาคทุติยภูมิ โดยข้อมูลภาคปฐมภูมิเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญด้านผ้าตีนจก จำนวน 3 คน ได้แก่ ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 1 ท่าน ผู้นำและตัวแทนชุมชนจำนวน 2 ท่าน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือและปรับแก้ไขตามความเห็นจากคณะดำเนินการวิจัย เพื่อทำความเข้าใจลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมท้องถิ่นและแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสม

ข้อมูลภาคทุติยภูมิ เป็นข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น การศึกษาอัตลักษณ์ผ้าตีนจกในด้านลวดลาย สี สัน เทคนิคการทอ และบทบาทในวัฒนธรรมท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ เช่น ข้อมูลประชากรในพื้นที่ และข้อมูลเชิงเศรษฐกิจของจังหวัดสุโขทัย เพื่อทำความเข้าใจบริบทของกลุ่มเป้าหมาย การศึกษาคู่มือและแนวทางการออกแบบช่วยสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน

1.2 เพื่อออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ได้ทำการศึกษาข้อมูลภาคปฐมภูมิ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง คือนักท่องเที่ยว บุคคลทั่วไปในชุมชนศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านความสวยงาม ความเหมาะสม ร่วมสมัย ความแปลกใหม่ สะดวกสบาย ความปลอดภัย และขนาดที่เหมาะสม เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามความต้องการก่อนการออกแบบ โดยตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือและปรับแก้ไขตามความเห็นจากคณะดำเนินการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการออกแบบต้นแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ข้อมูลภาคหัตถิยภูมิ ได้จากการศึกษาเอกสาร หนังสือ งานวิจัย และบทความที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดและทฤษฎีการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาการออกแบบที่ผสมผสานอัตลักษณ์ท้องถิ่นในผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์บริบท และความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งช่วยสนับสนุนให้กระบวนการออกแบบครั้งนี้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้ใช้ และสามารถเชื่อมโยงคุณค่าทางวัฒนธรรมกับความร่วมสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย ได้ทำการศึกษาข้อมูลภาคปฐมภูมิ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือนักท่องเที่ยว บุคคลทั่วไปในชุมชนศรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านความสวยงาม ความเหมาะสม ร่วมสมัย ความแปลกใหม่ สะดวกสบาย ความปลอดภัย และขนาดที่เหมาะสม เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามความต้องการหลังการออกแบบ โดยตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือและปรับแก้ไขตามความเห็นจากคณะดำเนินการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการออกแบบต้นแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย

ข้อมูลภาคหัตถิยภูมิ ได้จากการศึกษาเอกสาร หนังสือ งานวิจัย และบทความที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดและทฤษฎีการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาการออกแบบที่ผสมผสานอัตลักษณ์ท้องถิ่นในผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ การรวบรวม ข้อมูลเชิงสถิติ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลประชากร ลักษณะวิถีชีวิต สภาพเศรษฐกิจ และข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุโขทัย เพื่อนำมาวิเคราะห์และทำความเข้าใจบริบทของกลุ่มเป้าหมายได้รอบด้าน รวมทั้งศึกษาคู่มือและแนวทางการออกแบบเชิงอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สามารถตอบโจทย์ทั้งด้านความต้องการของผู้ใช้จริง และการอนุรักษ์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการร่วมสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย เป็นแบบสัมภาษณ์ การสังเกต และแบบสอบถาม ใช้วิธีทางสถิติเชิงพรรณนา การสรุปข้อมูล หาแนวทาง และข้อมูลเบื้องต้น แบ่งประเด็นเป็นหมวดหมู่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทางสถิติในการวิเคราะห์การออกแบบ เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งวิเคราะห์เกี่ยวกับตัวผู้ตอบ เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว และด้านการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย ตามกรอบแนวคิดในการออกแบบ นำเสนอข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ โดยการนำข้อมูลมาคำนวณวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามก่อนการออกแบบเก้าอี้พักผ่อน กลุ่มตัวอย่าง คือนักท่องเที่ยว บุคคลทั่วไปในชุมชนและทั้งออนไลน์ จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูลประเมินความพึงพอใจการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว และด้านความพึงพอใจที่มีต่อเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีสัชชาลัย จังหวัดสุโขทัย ได้ใช้ข้อมูลทางสถิติในการวิเคราะห์ความพึงพอใจนำเสนอข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ โดยการนำข้อมูลมาคำนวณวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามหลังการออกแบบเก้าอี้พักผ่อน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling)

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษารูปแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีษัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยแบ่งตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1.1 ศึกษาอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีษัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ลวดลาย มีความละเอียด ประณีต และมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ ลวดลายที่เป็นอัตลักษณ์คือลายน้ำอ่าง ลายมนสิบทก และลายสี่ขอ ซึ่งสะท้อนภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิถีชีวิตของชุมชน เป็นลวดลายที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในผ้าตีนจกอำเภอสรีษัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ด้านโทนสี นิยมใช้สีจากธรรมชาติเป็นหลัก เช่น สีแดง คราม เหลือง น้ำตาล และครีม ซึ่งมีความหมายเชื่อมโยงกับความเชื่อและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ภาพที่ 1 ลวดลายที่เป็นอัตลักษณ์ได้แก่ ลายน้ำอ่าง ลายมนสิบทก และลายสี่ขอ

1.2 ออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีษัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย การออกแบบเก้าอี้พักผ่อนได้นำแนวคิดการออกแบบร่วมสมัยผสมผสานกับหลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่เน้นความสะดวกสบายในการใช้งาน ความแข็งแรง ความปลอดภัย และขนาดสัดส่วนที่เหมาะสม โดยสรุปผลการออกแบบจากแบบสอบถามก่อนการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีษัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอสรีษัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 3 รูปแบบ

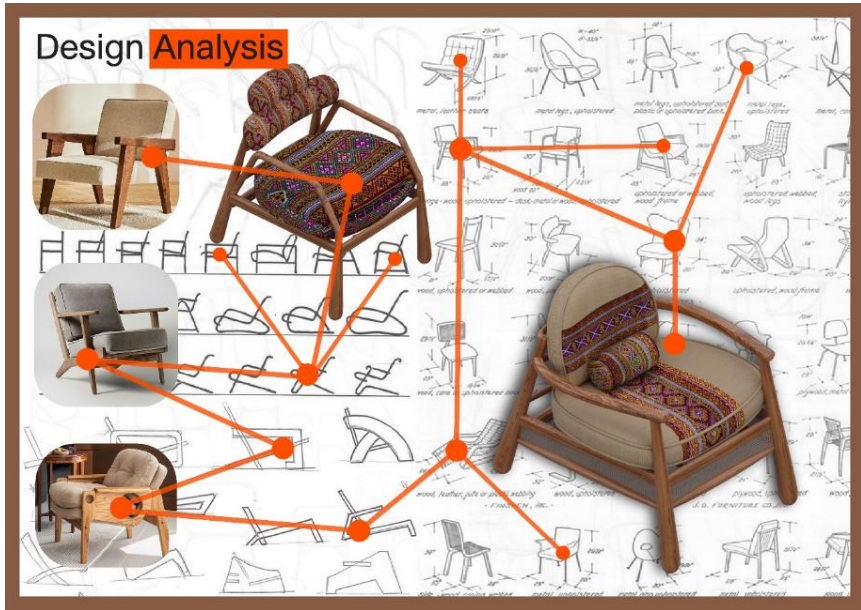
รายการประเมิน	ความคิดเห็น								
	รูปแบบ A			รูปแบบ B			รูปแบบ C		
	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
1. ท่านคิดว่า รูปแบบเก้าอี้มี ความเหมาะสม และร่วมสมัย	3.38	0.88	ปาน กลาง	4.25	0.99	มาก	3.62	1.14	มาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็น								
	รูปแบบ A			รูปแบบ B			รูปแบบ C		
	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
2. ท่านคิดว่า รูปแบบเก้าอี้ สามารถสื่อถึง ลวดลายผ้าตีนจก ได้ชัดเจน	3.50	0.93	มาก	4.43	0.94	มาก	3.38	1.13	ปาน กลาง
3. ท่านคิดว่า รูปแบบเก้าอี้ ลวดลายผ้าตีนจก มาใช้ มาใช้อย่าง เหมาะสม	3.35	0.86	ปาน กลาง	4.00	0.88	มาก	3.62	1.23	มาก
4. ท่านคิดว่า รูปแบบเก้าอี้ มีความแปลกใหม่	3.35	0.95	ปาน กลาง	4.18	0.96	มาก	3.48	1.15	ปาน กลาง

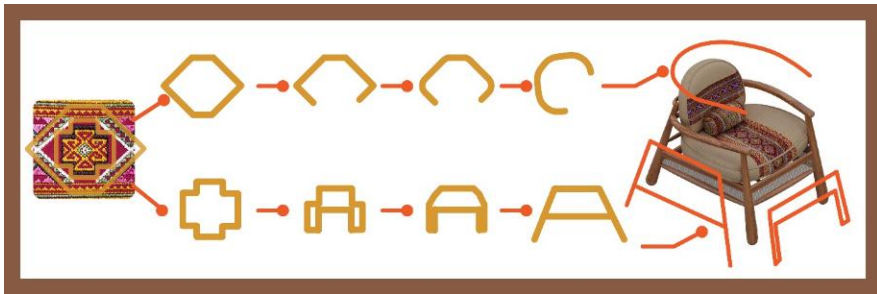
รายการประเมิน	ความคิดเห็น								
	รูปแบบ A			รูปแบบ B			รูปแบบ C		
	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
5. ท่านคิดว่า รูปแบบเก้าอี้ สะดวกสบายใน การใช้งาน	3.48	0.93	ปาน กลาง	4.05	0.90	มาก	3.30	1.29	ปาน กลาง
6. ท่านคิดว่า รูปแบบเก้าอี้มี ความแข็งแรง และปลอดภัย	3.38	1.13	ปาน กลาง	4.05	1.10	มาก	3.55	1.20	มาก
7. ท่านคิดว่า รูปแบบเก้าอี้มี ขนาดสัดส่วนที่ เหมาะสม	3.60	1.03	มาก	4.10	0.98	มาก	3.35	1.17	ปาน กลาง
รวม	3.43	0.96	ปาน กลาง	4.15	0.96	มาก	3.47	1.18	ปาน กลาง

จากตารางที่ 1 ผลการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัยจากการศึกษาข้อมูลเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก พบว่ารูปแบบ B ซึ่งใช้แนวความคิดการอัตลักษณ์ผ้าตีนจกลายมนสิบก มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก ลายสี่ขอ สามารถสื่อถึงอัตลักษณ์ผ้าตีนจก มาเป็นลำดับที่ 1 รองลงคือ รูปแบบ C ซึ่งใช้แนวความคิดการอัตลักษณ์ผ้าตีนจกลายสี่ขอ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 1.18) และรูปแบบ A ซึ่งใช้แนวความคิดการอัตลักษณ์ผ้าตีนจกลายน้ำอ่าง มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์การรูปแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย แสดงให้เห็นว่าเก้าอี้รูปแบบ B ที่ใช้แนวความคิดการอัตลักษณ์ผ้าตีนจกลายมนสิบก จึงนำไปพัฒนาการออกแบบต่อไปเพื่อได้ต้นแบบที่สามารถผสมผสานความงามของลวดลายและสีเส้นจากผ้าตีนจกเข้ากับการออกแบบร่วมสมัยได้อย่างลงตัว การนำลวดลายดั้งเดิมมาลดทอนและใช้ตกแต่งในแบบที่มีมิติและดึงดูดสายตา ในด้านโครงสร้างเก้าอี้มีขนาดสัดส่วนที่เหมาะสม พร้อมทั้งให้ความสะดวกสบายและความแข็งแรง การเลือกใช้วัสดุและเทคนิคที่สอดคล้องกับลวดลายวัฒนธรรมดั้งเดิมช่วยยกระดับคุณภาพและความน่าสนใจ นอกจากนี้ การผสมผสานความร่วมมือ เช่น การเลือกสีและวัสดุที่เข้ากับสไตล์การตกแต่งหลากหลายรูปแบบ ยังช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นและตอบโจทย์ผู้ใช้งานในยุคปัจจุบัน เพื่อการออกแบบที่ไม่เพียงตอบสนองการใช้งานในชีวิตประจำวัน แต่ยังช่วยเพิ่มมูลค่าทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ โดยเป็นตัวแทนของการผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นกับความคิดสร้างสรรค์ร่วมสมัยได้อย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 2 วิเคราะห์แนวทางการออกแบบต้นแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก

ภาพที่ 3 แนวทางการพัฒนารูปแบบจากลายผ้าตีนจกต้นแบบเก้าอี้พักผ่อน

ภาพที่ 4 แนวความคิดในการออกแบบจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก

ภาพที่ 5 ต้นแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีษะนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ภาพที่ 6 ภาพจำลองการใช้งานเก้าอี้พักผ่อนที่ออกแบบพัฒนาขึ้นใหม่ 1

ภาพที่ 7 ภาพจำลองการใช้งานเก้าอี้พักผ่อนที่ออกแบบพัฒนาขึ้นใหม่ 2

1.3 ประเมินความพึงพอใจการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ในการประเมินความพึงพอใจการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก ได้ใช้แนวทางการออกแบบร่วมสมัยผสมผสานกับหลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งทั้งสองแนวคิดนี้ทำให้เก้าอี้พักผ่อนสามารถตอบสนองได้ทั้งในด้านประโยชน์ใช้สอย และ คุณค่าเชิงวัฒนธรรมโดยสรุปผลการออกแบบจากแบบสอบถามหลังการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยมีหัวข้อที่ ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปร่างของเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย			
1. ท่านคิดว่ารูปร่างเก้าอี้พักผ่อนสื่อถึงลวดลายของผ้าตีนจกในระดับใด	4.20	0.52	มาก
2. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีการใช้ลวดลายผ้าตีนจกได้เหมาะสมในระดับใด	4.48	0.60	มาก
3. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีรูปร่างแปลกใหม่ในระดับใด	4.15	0.62	มาก
4. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีรูปร่างที่เหมาะสมร่วมสมัยในระดับใด	4.53	0.55	มากที่สุด
รวม	4.34	0.57	มาก

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง		
ด้านประโยชน์ใช้สอยของเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย			
5. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีความสะดวกสบายต่อการใช้งานในระดับใด	4.32	0.71	มาก
6. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งานในระดับใด	4.23	0.62	มาก
7. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีฟังก์ชันการใช้งานในระดับใด	3.35	0.77	ปานกลาง
8. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนทำความสะอาดได้ง่ายในระดับใด	4.20	0.61	มาก
รวม	4.02	0.08	มาก
ด้านความปลอดภัย หน้าที่ใช้สอย			
9. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีความแข็งแรงทนทานในระดับใด	4.33	0.66	มาก
10. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมในระดับใด	4.38	0.62	มาก
11. ท่านคิดว่าเก้าอี้พักผ่อนมีการใช้วัสดุที่เหมาะสมในระดับใด	4.15	0.83	มาก
รวม	4.28	0.70	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า เก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ต้นแบบที่ได้รับการออกแบบโดยใช้อัตลักษณ์ของผ้าตีนจกจากอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ได้รับการประเมินในระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกันในแต่ละด้าน โดยผลการประเมินแสดงให้เห็นว่าความสวยงามของเก้าอี้พักผ่อนได้รับคะแนน

ความพึงพอใจมาก ในด้านรูปทรงของเก้าอี้ ด้วยค่าเฉลี่ย 4.34 ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการนำลวดลายและอัตลักษณ์เฉพาะตัวของผ้าตีนจกมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบได้อย่างโดดเด่น ด้านความปลอดภัยและความแข็งแรงของเก้าอี้ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.28 ซึ่งเป็นคะแนนรองลงมา แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างและวัสดุที่ใช้ในการผลิตสามารถสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยและความคงทนต่อการใช้งานได้ดี ในขณะที่ด้านประโยชน์ใช้สอยได้รับค่าเฉลี่ย 4.02 แสดงให้เห็นว่าฟังก์ชันการใช้งานของเก้าอี้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้ในระดับที่น่าพึงพอใจ ผลลัพธ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ผสมผสานอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเข้ากับความต้องการในด้านการใช้งานของผู้บริโภคในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของการนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์และสอดคล้องกับยุคสมัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการออกแบบเก้าอี้พักผ่อนจากอัตลักษณ์ผ้าตีนจกอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่า

1. การนำลวดลายและสีเส้นที่มีเอกลักษณ์ของผ้าตีนจกมาใช้ในงานออกแบบสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนความงามทางวัฒนธรรมและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานร่วมสมัยได้อย่างเหมาะสม การผสมผสานลวดลายดั้งเดิมเข้ากับดีไซน์ร่วมสมัยช่วยให้เกิดความลงตัวระหว่างความเป็นมรดกท้องถิ่นกับความต้องการตลาดปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ องค์กร ตันวัชรพันธ์ (2540) ที่กล่าวถึงวิวัฒนาการเครื่องเรือนไทย ซึ่งมีรากฐานจากศิลปวัฒนธรรมและสามารถปรับเปลี่ยนให้ร่วมสมัยได้อย่างต่อเนื่อง
2. ด้านการใช้งาน เก้าอี้พักผ่อนดังกล่าวได้คำนึงถึงหลักการทางกายศาสตร์และกายวิภาคเชิงกล เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายและปลอดภัยแก่ผู้ใช้ ตรงตามแนวคิดของ รัชชานนท์ สิบปภากุล (2548) ที่ชี้ให้เห็นว่าการออกแบบเฟอร์นิเจอร์จำเป็นต้องสอดคล้องกับสรีระของมนุษย์เพื่อรองรับการใช้งานที่ถูกต้องตามหลักสรีรศาสตร์

3. ด้านความงามและคุณค่าทางศิลปะที่ถ่ายทอดจากผ้าตีนจกยังช่วยสร้างอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์และสร้างการยอมรับจากผู้บริโภค ซึ่งเชื่อมโยงกับแนวคิดของ กุญชลี คำชาย (2542) ที่อธิบายว่าพฤติกรรมผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับคุณค่าด้านความสวยงาม ความเหมาะสม และความแปลกใหม่ที่ผลิตภัณฑ์สามารถถ่ายทอดได้

4. การเปรียบเทียบกับกรณีศึกษาอื่น ได้แก่ การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จักสานล้านนาร่วมสมัยของชาติ จารุรพล (2557) จะเห็นได้ว่างานวิจัยครั้งนี้มีจุดเด่นคล้ายกันคือ การประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับรูปแบบผลิตภัณฑ์ยุคใหม่ โดยสร้างคุณค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและขยายโอกาสสู่ตลาดที่กว้างขึ้น ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงการต่อยอดมรดกวัฒนธรรมสู่ผลิตภัณฑ์ร่วมสมัยที่ใช้งานได้จริง

5. มิติของผู้ใช้ งานออกแบบนี้สะท้อนถึงแนวคิดของ ศิริพรณ์ ปีเตอร์ (2550) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และการออกแบบ ที่ชี้ให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ที่ดีต้องไม่เพียงตอบโจทย์การใช้งานเชิงกายภาพ แต่ต้องสามารถเชื่อมโยงคุณค่าทางจิตใจและสังคมของผู้ใช้เข้ากับผลิตภัณฑ์ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการที่เก้าอี้พักผ่อนจากผ้าตีนจกสามารถสร้างความภาคภูมิใจและความผูกพันกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงแสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ใหม่ในการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ผ้าตีนจกเข้ากับความร่วมมือ โดยสอดคล้องกับทั้งแนวคิดด้านการออกแบบเฟอร์นิเจอร์เชิงวัฒนธรรม การยศาสตร์ พฤติกรรมผู้บริโภค และมิติความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับผลิตภัณฑ์ อันเป็นการยืนยันถึงศักยภาพของการออกแบบเชิงวัฒนธรรมที่สามารถสร้างคุณค่าทั้งด้านการใช้งาน ศิลปะ และเศรษฐกิจในเวลาเดียวกัน

ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัยขั้นต่อไป คือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ควรมุ่งเน้นการต่อยอดจากงานวิจัยนี้ โดยการนำอัตลักษณ์ของผ้าตีนจกไปประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์อื่น เช่น เฟอร์นิเจอร์ประเภทอื่นหรือของตกแต่งภายใน เพื่อเพิ่มความหลากหลายและขยายตลาดให้กว้างขึ้น นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับวัสดุและเทคนิคการผลิตที่ช่วยเพิ่มความแข็งแรง ทนทาน และลดต้นทุน เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถแข่งขันได้ในตลาดที่กว้างขึ้น ในขณะเดียวกัน ควรสำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น กลุ่มคนรุ่นใหม่หรือผู้ใช้งานในต่างวัฒนธรรม เพื่อปรับปรุงการออกแบบให้ตอบโจทย์ทั้งในด้านการ

ใช้งานและความงาม อีกทั้งการพัฒนากระบวนการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและลดของเสีย จะช่วยสร้างผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

การนำไปใช้ประโยชน์

1. การอนุรักษ์และเผยแพร่อัตลักษณ์ท้องถิ่น

สามารถใช้เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะลวดลายผ้า ตีนจกที่มีความประณีตและเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ซึ่งช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรม พื้นบ้านให้คงอยู่สืบไป

2. การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน

เก้าอี้รูปแบบนี้สามารถต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยสามารถผลิตในเชิงพาณิชย์ วางจำหน่ายในร้านของที่ระลึก โรงแรม หรือรีสอร์ทที่ต้องการ ตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากได้อย่างยั่งยืน

3. การประยุกต์ใช้ในงานออกแบบร่วมสมัย

แนวคิดการออกแบบนี้สามารถใช้เป็นกรณีศึกษาในการประยุกต์ศิลปะพื้นบ้าน กับการออกแบบผลิตภัณฑ์ยุคใหม่ ส่งเสริมให้นักออกแบบรุ่นใหม่ตระหนักถึงคุณค่าของ วัฒนธรรมและนำมาประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์

4. การศึกษาและวิจัย

สามารถใช้เป็นต้นแบบหรือกรณีศึกษาในงานวิจัยด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ การพัฒนาหัตถกรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม และการตลาดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ในระดับสูงต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กฤษณิ คำชาย. (2542). **ประเภทของพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ สอนสุนันทา.

รัชชานนท์ สิปป์ภากุล. (2548). **การยศาสตร์และกายวิภาคเชิงกล**. พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพฯ : วาดศิลป์ บจก.

นายชาติ จารุวรพล. (2557). **โครงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์จักสานรูปแบบ
ล้านนาร่วมสมัย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ผ้าทอตีนจกมรดกวัฒนธรรม. (2562). **งานล้ำผ้าตีนจก**. [Online]. สืบค้นเมื่อวันที่ 19
มกราคม พ.ศ. 2567. จาก:

<https://www.museumthailand.com/en/3589/storytelling/ผ้าตีนจก>.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **ตีนจก**. [Online]. สืบค้นเมื่อวันที่ 21
มกราคม พ.ศ. 2567. จาก: <https://dictionary.orst.go.th/>

ทรัพย์ เรื่องธรรม. (2551). **เศรษฐกิจพื้นบ้านกับสิ่งทอพื้นเมือง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
อินทนิล

วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี. (2532). **การท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์เพียงใด**. จุลสารการ
ท่องเที่ยว.

วิรัช จินดา. (2527). **การออกแบบเครื่องเรือนสำหรับไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยอัญ
ชูลีการพิมพ์.

วารินทร์ ไทย. (2549). **ออกแบบเครื่องเรือน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เทคโนโลยี (ไทย-
ญี่ปุ่น).

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ. (2553). **ผ้าไทย มรดกแห่งภูมิปัญญาของไทย**.
[Online]. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2567. จาก :
<http://sukhothaicraftsandfolkart.com>.

ศิริพรรณ ปีเตอร์. (2550). **มนุษย์และการออกแบบ**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมสกุล จีระศิลป์. (2545). **ผลงานการออกแบบ**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

อุดมศักดิ์ สาริบุตร. (2550). **ออกแบบเฟอร์นิเจอร์**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.

องค์ออร์ ต้นวัชรพันธ์. (2540). **การรวิวัฒนาการเครื่องเรือนไทย**. กรุงเทพฯ: สหประชา
พานิชย์.